

svensk FALLSKÄRMS SPORT

svenska fallskärmsförbundets medlemstidning
NUMMER TRE 2015 ÅRGÅNG 44

Svensk flygsport på **Pride**
Lyckat **SM 2015** i god anda
Swedish **Jubilee** Open, NM i precision

CYPRES 2

Reliability made in Germany

NEED FOR SPEED?

SPEED CYPRES 2

PROFFSENS VAL:
HIGH SPEED KNOW-HOW SEDAN 2005

C-MODE CYPRES 2

Extrem vertikal hastighet under öppen kalott är en stor utmaning både för dig och din räddningsutlösare. Men sedan 2005 kan CYPRES hantera den utmaningen: aktiveringshastigheten 46 meter per sekund finns för en separat modell, och även som inställning för den justerbara MODE CYPRES 2.

KOLLA UPP DIN VERTIKALA HASTIGHET FÖR ATT VÄLJA RÄTT MODELL AV RÄDDNINGSLÖSARE OCH INSTÄLLNING – FÖR DIN TYP AV HOPPNING.

www.cypres.cc

Här om dagen...

Innehåll, nummer 3, 2015

...satt jag med några kompisar och pratade om en artikel vi läst. Den handlade om hur vissa människor alltid är i tid och andra alltid sena. Artikeln berättade om en undersökning som hade gjorts där man låtit personer uppskatta en minut. Alltså inte räkna till 60 sekunder, utan bara uppfatta när man tror att det gått en minut.

Tidsoptimisterna uppfattade i genomsnitt en minut som 75 sekunder och tidspeppisterna bedömde en minut att vara cirka 45 sekunder. Artikeln berättade även att den tolkningen är inbyggd och menade att det inte går att lära sig att passa tiden, om man nu är tidsoptimist eller vice versa.

Efter att jag skämtsamt hävdade att jag skulle kunna pricka in en minut på sekunden gjorde vi alla samma test. En klockade oss och höll igång konversationen så ingen kunde "fuska". Vissa blev stressade efter 40-45 sekunder och tyckte att det gått en minut medan andras tidsuppfattning av en minut blev upp emot 80 sekunder.

En av oss uppfattade en minut som exakt en minut. Du gissade rätt: jag!

Under konversationen hade jag i bakhuvudet ett fallskärms hopp. När den sextionde sekunden närmade sig kände jag att ungefär nu kollar jag på höjdmätaren som visar 1500 meter och alldeles snart drar jag fallskärmen. (Det är möjligt att det var nybörjartur...)

Det är ju inte bara i frifall som vi behöver ha koll på tiden, och höjden, utan det är ganska mycket inom sporten som ska tajmas. Man tar tid från andra helgaktiviteter och helst ska de fina vindarna blåsa just den lördagen. Men ändå åker vi, trots tidsbrist och tveksamt väder, till ett ibland avlägset hoppfält med förhoppningen att hinna med något hopp. På så sätt är vi hoppare (tids)optimister!

Virginia med Tomas och Martin hoppas att du hittar tid att läsa det här numret av Svensk Fallskärmssport!

Virginia
Mei
Tomas

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.
- 6 **Värsta** tänkbara, trots snabba läkarinsatser.
- 8 Swedish **Jubilee** Open och NM i **precision.**
- 12 Kenneth Linnseth.
- 13 Incidentrapporter.
- 14 Svensk flygsport på **Pride.**
- 16 Kramar skratt och kärlek, **midsommarboogie** i Skåne.
- 18 **SM 2015**, lyckat mästerskap i god anda.
- 23 Davids **fotoskola**, del 3.
- 24 Dystert NM i **swooping.**
- 25 Precision på **SM-veckan.**
- 26 **Mellansverige** på en dag – med FK Aros på hoppturné.
- 28 **Nyfiken** på Boel Stier.
- 35 **Kontakta SFF.**
- 36 Baksidan.

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Svensk Fallskärmssport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla medlemmar i SFF.

Ansvärig utgivare

Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Chefredaktör

Virginia Åslund
Manhemsgatan 9
126 52 Hägersten
Telefon: 0702-87 00 34
E-post: virginia.aslund@icloud.com

Redaktörer – planering och texter

Tomas Almbo
Trädgårdsgatan 10
753 09 Uppsala
Telefon: 0706-28 80 82
E-post: tomasalmbo@gmail.com

Martin Eidensten
Flyglärargatan 7
128 36 Skarpnäck
Telefon: 0703-33 90 21
E-post: martin@eidensten.se

Kommunikationsansvarig i SFF

Henna Canevin
Fyrbåksvägen 14 A
722 10 Västerås
Telefon: 0730-40 98 32
E-post: henna@sff.se

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering
och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress ovan.

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida tillhörande SFF eller SFS.

Utgivning

4/15: vecka 42
5/15: vecka 51
1/16: vecka 13
2/16: vecka 23

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / Rf: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.

Omslaget:

Nico Emanuelsson under SM 2015, början av augusti. Läs om tävlingarna på sidan 18!

Foto: Mikael Kihlman.

Kalendariet

På gång
2015

SEPTEMBER

4-6: PARAWCS 5, Thalgau, Österrike

8-12: FAI World Cup of Speed Skydiving, Teuge, Holland.

11-12: SSC swoopcup 2, Gryttjom. Mer info: www.skydive.se

18-20: PARAWCS 6 (final), Locarno, Schweiz.

19: SM i 10-manna speedformation, Johannisberg, Västerås.

NOVEMBER

14-15: Svenska Fallskärmsförbundets årliga konferens i Karlsborg.

DECEMBER

1-12: World Air Games, Dubai, Förenade Arabemiraten.

Mikael Söderberg

Lyckat med veteranlicens

Många gamla hoppare tog i år chansen att återigen bege sig upp i himlen för att hoppa ur ett flygplan. Veteranlicensen är ett sätt för hoppare som haft ett längre uppehåll att komma tillbaka till hoppningen.

En av de som tog chansen var Peter Hugosson-Miller. Efter nästan exakt tjugo års frånvaro från sporten gjorde han fyrtio hopp mellan 23 juli och 4 augusti. Det gjorde att han fick sitt D-cert tillbaka.

"Det var ett hårt arbete att hinna med alla hopp på så kort tid, speciellt när jag upptäckte att jag verkligen inte är 35 år längre. Men med mycket hjälp och stöd från medlemmarna på Fallskärmsklubben Aros, lyckades jag!".

Med på bilden och det fyrtionde, själva D-certhoppet, fanns Tobias Alsjö, Josefin Levander, Renzo Praellellini, Vickan Burén, Viktor Zetterström och Johanna Jaakola, med Peter Hugosson-Miller längst fram. Fotograf var Mikael Söderberg.

Hans Berggren

Skydive Spain

4.600m
This is our territory

Jump in the Sun!

Aeródromo La Juliana, Bollullos de la Mitación, Sevilla.
DZ: +34 687 728 303. Office: +34 955 766 056
info@skydivespain.com www.skydivespain.com

f Skydive Spain
t @SkydiveSpain
S SkydiveSpainOficina

Internatkurs för nybörjare

Sju natters boende, med transporter till och från till hoppfältet varje dag - samt hämtning och lämning på Sevillas flygplats. Reser du ensam? Inga bekymmer - du blir en del av vår gemenskap och familj från den stund du anländer. Begränsat antal platser, kontakta oss och boka dig nu!

AFF-kurs: Genom fritt fall direkt, från ditt första hopp och alltid från 4500 meter, blir du snabbt kvalificerad skydiver. **Kommande kurser:** 15-21 september, 13-19 oktober, 10-16 november.

Fortsättningskurs: Vill du träna på formationshoppning eller friflygning och komma fram till din B-licens? Hos oss får du den teori du behöver och dessutom praktisk träning i luften. **Kommande kurser:** 22-28 september, 27 oktober - 2 november.

För erfarna hoppare

\$kysaver Weeks 07-11 september, 05-09 oktober, 02-06 november, 07-11 december

TrackDayz 12-13 september, 03-04 oktober, 07-08 november

From Zero to Hero Wingsuit & Tracking camp 17-20 september

From Zero to Hero Wingsuit Weekends
17-18 oktober, 21-22 november

Funshine Boogie 20-24 oktober

Women's Euro HeadDown Record 25-28 oktober

Sommaruppehåll - Ingen aktivitet
10-28 augusti

Dornier 10 december - 03 januari
Christmas Boogie!

* Ingen anmälningsavgift * Gratis hopporganisatörer
* Fullständiga faciliteter på hoppfältet * Syceuropas solsken

Nytt världsrekord i headdown

I juli deltog 164 hoppare i en headdown-formation på Skydive Chicago i Chicago, USA – och satte därmed det nya världsrekordet.

Tidigare rekordet var på 138 personer, från 2012 och på samma hoppfält. Det tog tretton försök innan teamet kunde sätta ihop formationen. På den amerikanska hoppstidningen Blue Skies Mags blogg finns en sammanfattning av försöken: Planen var att sätta en i 175-manna, men efter de första tre försöken insåg organisatörerna att flygplanen som användes måste flyga tättare efter-

som alla inte kom fram i tid. Under andra dagen ändras formationen till en 166-manna och fem försök görs den dagen. Tredje dagen ändras formationen till en 165-manna och slutligen till en 164-manna. Efter att FAI-domare kollat på filmerna kunde de konstatera att rekordet var ett faktum.

Deltagarna blev utvalda efter träningsläger i Spanien, Australien och USA. Deltagare kom från hela världen, dock ingen från Sverige. Sju flygplan användes och deltagarna hoppade från cirka 6000 meters höjd.

"Det var fantastiskt! Rekordet visar att får man ihop rätt människor och rätt förutsättningar så är vad som helst möjligt, till och med på försök nummer tretton", säger Rook Nelson, en av organisatörerna. Foto av Brian Buckland.

Världsserien i speed skydiving

För första gången gick en världsserietävling i speed av stapeln i Sverige. Den 5-6 juni samlades hoppare från Sverige, Tyskland, Österrike och Storbritanien i Gryttjöm för att se vem som var snabbast. Vann gjorde Thomas Christof och tvåa blev Reinhard Wiesenhofer, båda från Österrike. Bästa svensk blev Daniel Hagström som slutade trea.

Daniel låg också bra till i totalserien för ISSA inför den sista tävlingen i Hibladstow, England. Tyvärr tappade han sin tredjeplats i totalen men slutade ändå på en fin femteplats i världsserien.

Nytt tjejrekord

Det svenska headdownrekordet är en tjugomanna som gjordes förra året. Det har dock inte funnits något svenskt headdownrekord för tjejer, förrän nu. Den 7 augusti gjordes nämligen en åttamanna headdown på Stockholms Fallkämsklubb. Med i formationen var Cornelia Franzén, Sonya Michanek, Boel Stier, Carolina Mallwitz, Tilda Järbel, Anna Eriksson, Sofia Lundberg och Sofie Sagfossen, alla hoppare i SF.

Tillsammans hade gruppen under veckan hyrt in coacherna Kim Törnwall och Ode Siivonen för att träna all typ av friflygning. Veckan avslutades sedan med några försök på rekordet, vilket de också lyckades med.

Några ord från ordföranden...

Årets svenska sommar har utsatt oss för hårda provningar med ytterst skiftande väder men än återstår många veckor innan vi gör bokslut på hoppåret. Så hoppa mer, hoppa smart och ha sko! All positiv energi är bra att konservera inför vintern som kryper allt närmare.

Självt har jag genom Jens Grahns eminenta coaching kommit tillbaka i hopptjänst och känslorna är "all over the place", som en känd prins uttryckte sig!

Den 17:e juli skulle blivit en givande tävlingsdag vid det nordiska mästerskapet i swooping hos Stockholms Fallskärmsklubb. Men istället för att imponeras över den maktlösa fartupplevelsen förändras allt på ett kort ögonblick. Vår medlem Kenneth skadas så pass allvarligt under landningen att hans liv inte gick att rädda.

Vi har mist en uppskattad och skicklig instruktör, en god vän, familjefar och inspiratör. Fallskärmsveriges varmaste tankar vill jag åter sända till Kenneths närmaste. Jag var på plats i Gryttjom med vår riksinstruktör dagen efter och hade flera värdefulla samtal med medlemmar, inblandade och tävlingsledningen.

Den gripande stämningen bland alla på plats med kamratskap och värme, har etsats sig fast hos mig och bekräftar verkligen vår starka sociala gemenskap i både glädje och sorg. Det är i denna situation mycket viktigt att haveriutredningen genomförs noggrant, för att verkligen finna orsaksambanden till olyckan och reflektera kring det inträffade.

Under svenska mästerskapet i Gryttjom lyckades en välsmord tävlingsorganisation genomföra ett mycket professionellt mästerskap trots nyckfullt väder. Ett stort tack till de tävlande som i flera grenar bjöd på en fin och jämn konkurrens. Nu väntar den internationella arenan för flera av er och jag önskar er alla lycka till!

Det var också kul att se flygsport- och fallskärmsförbunden på Pridefestivalen i Stockholm, för att visa upp vår sport för hundratusentals människor och samtidigt markera människors lika värde. Det skedde på initiativ av några enskilda hoppare och jag lyfter på hjälmen, tar av mig glasögonen och tackar er för allt nedlagt arbete. Innan vintern kommer vi att följa upp resultatet för framtida engagemang.

Under hela sommaren har planeringsarbetet av vårt 60-årsjubileum i Karlsborg intensifierats. När den här tidningen går i tryck har jubileumsfirandet passerats – cirka 300 hoppare deltog och hoppningen ur Hercules var en stor succé. 60-mannaformationen blev komplett på tredje försöket och i fjärde hoppet satte gruppen svenskt rekord genom att göra två poäng. Mer om jubileet kan du läsa i ett utförligt reportage i nästa nummer.

Peo Humla,
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

Värsta

trots snabba läkarinsatser

Fredagen den 17 juli förlorade fallskärmsverige en hoppvän. Under de nordiska mästerskapen i swooping dog Kenneth Linnseth i sviterna efter en hård landning i ponden.

Text och foto Tomas Almbo

Sverige är det är inte ofta fallskärms-hoppare skadar sig så allvarligt att de förlorar livet. De tio senaste åren har tre hoppare förlorat livet i Sverige. När det väl händer är det som om hela hoppssverige sätts på paus. Man reflekterar, begrundar och pratar med sina nära och kära. Man funderar på den sport man valt att hålla på med.

Vid olyckor som denna vill man också ofta veta vad som hände. Nedan följer ett utdrag från rapporten som skrevs av den som var hoppleddare för dagen. Det är endast en saklig rapportering och innehåller inga teorier kring olyckans orsaker eller medicinska slutsatser om skador och dödsorsak.

Första liften efter väderuppehåll

Vid klockan tre på eftermiddagen, efter några timmars väderuppehåll, går hoppdagens fjärde lift upp med swooptävlingens första hoppomgång för dagen. Med på liften finns femton swoopdeltagare, redo för tävlingens tredje runda.

Twin Ottern faller under sin första final fem hoppare och placerar sig sedan i vänteläge redo att falla final två. Försten ur planet och även den som ska inleda tävlingsomgången är Kenneth Linnseth.

Velocity 79 och 630-sväng

Kenneth flyger en Comp Velocity 79 och utför en 630-graderssväng. Han kommer in mot ponden och slår i vattnet hårt, studsar och landar cirka trettio meter längre bort i ponden.

Efter bara fem sekunder är funktionärer i vattnet redo att påbörja räddningsarbetet. Redan då är en läkare – som är hoppare – på plats för att hjälpa till att få upp honom ur vattnet så säkert som möjligt.

En röksignal kastas i ponden för att stoppa de övriga fyra hopparna som befinner sig i luften från att landa i ponden. De fyra hopparna undviker ponden och landar vid sidan om.

Samtal till 112 är vid denna tidpunkt igång. Piloten är informerad av hoppleddaren och planet är på väg ner med övriga tävlande. Manifestet är även informerat för att pausa den övriga hoppningen.

Räddningspersonal och helikopter

Till olycksplatsen har ytterligare tre läkare och en sjuksköterska anlänt, samtliga fallskärms-hoppare och på plats i Gryttjom just denna dag.

Ambulansen kommer till platsen cirka tio minuter efter olyckan och några minuter senare landar ambulanshelikoptern. Vid det laget är riksinstruktören informerad om olyckan och Kenneths familj är kontaktad.

Under uppskattningsvis fyrtiofem minuter arbetar räddningspersonalen, med hjälp av våra fallskärms-hoppande läkare, med Kenneth. Han är fortfarande mycket illa därän när han till slut tas med helikoptern till Akademiska sjukhuset i Uppsala. Klockan är nu cirka 17.00. En timme senare kommer beskedet från Akademiska sjukhuset att Kenneth inte klarat sig.

Hängiven fallskärms-hoppare

Kenneth var en far, en son, en pojkvän, en hoppare, en bästa vän, en förebild. Han var verksam i Skånes Fallskärmsklubb där saknaden efter honom är stor. Här verkade han som instruktör och tandem-pilot med lika stor glädje inför varje hopp. Sverige har förlorat en av sportens mest hängivna fallskärms-hoppare. ■

tänkbara

Swedish Jubilee Open och NM i precision

En morgon kom Narit Pidokrajt med nattåget till Malmö. Jag väckte honom där med medhavt kaffe. Sedan körde vi runt i Malmö och tittade på alternativ till landningsplatser, för den precisionstävling vi skulle anordna näst sista helgen i maj.

Text: Uno Alpfors
Foto: Narit Pidokrajt

Vi körde till gamla flygfältet Bulltofta som idag är en park med snart helt uppväxta träd. Men mitt i parken finns en cirkel på 100 meter radie där cirkusstält brukar slås upp. Det var denna plats jag förordade eftersom el finns framme. Även ett kafé, toaletter, en mataffär och ett hamburgerställe finns 200 meter från landningsplatsen.

Det var en fråga från Narit på en precisionstävling på Everöd förra året, som satte igång det hela. Han frågade mig om vilka precisionstävlingar som ägt rum i Sverige. Jag berättade att vi i Skånes Fallskärmsklubb (SFK) haft Gasmästerskapen på Rinkaby, Björnstorps cup på Björnstorpsfältet och även en tävling på "Ribban", en badstrand i Malmö. Det var 1988 och prisutdelning skedde på Stortorget i Malmö under Malmöfestivalen. Och nu blev vi överens om att det var på Bulltofta nästa precisionstävling skulle hållas.

Arbetet sätts igång

Jag startade arbetet med tre saker direkt: markgärtillstånd hos Malmö kommun, polistillstånd och att fixa fram en helikopter, som var det enda sätt att få upp hopporna i luften.

Jag kom i kontakt med Aram Rubenstein – ägare till helikopterfirman Heli Air i Västerås. De hade fällt hoppare förr. Han var positiv till idén och lämna-

En dansk precisionshoppare på väg mot disken. Under söndagen befann sig hundratalens åskådare på platsen.

Erik Hougaard och Michael Alpfors på väg till ilastning. Helikoptern lockade fram både gamla och unga i närheten.

de vettiga tider för fällningshöjden 1000 meter. Malmö kommuns ansvarige chef för fritidsverksamheten är aktiv reservofficer med fallskärmsutbildning – FJS:are hjälper alltid varandra. Polismyndigheten verkade inte heller omöjlig. ”Kom in med er ansökan, så ordnar det sig”.

När idén hade kommit så här långt informerades Skånes Flygsporfsförbund (Skånes FSF), och Svenska Fallskärmsförbundets (SFF) styrelsekassör Stefan Nilsson, om att vi behövde ekonomiskt stöd. Ingen var negativ. Samtidigt tog jag kontakt med Håkan Dahlquist från Flygsportförbundet (FSF) och Egon Ny samt Bo Olsson från Skånes FSF, för att få en arbetsgrupp som skötte olika saker. Som vanligt ställde dessa glatt upp. Vi fyra blev arbetsgänget som rodde allt det praktiska i hamn.

Narit hade redan på en tidigare tävling i Schweiz sålt in att vi skulle hålla tävlingen och i samband med den även nordiska mästerskapet, NM. Senaste NM i precision hölls i Mohed 1993. Datumet blev snabbt klart efter samråd med danskarna.

Många hjälpande händer

Vi beräknade kostnader för arrangementet inklusive domarfunktionen och

sökte pengar av Skånes FSF och SFF. Snabbt gavs beskedet att 10 000 kronor var klart från Skånes FSF och SFF stod för domarkostnaderna. Domarorganisation sköttes perfekt av Percy Kristersson, Ulf Tingnert, Zippo Prajz, Siv Rönne, Linda Patterson från Kanada samt de andra funktionärerna Lena Kaulanen och Majbritt Dahlquist.

Fallskärm Gefle med Lennart Vestbom i spetsen kom in och tillsammans med Narit raggade de ihop hoppare från olika länder. Lennart och Narit skötte även PR- och sponsorarbetet tillsammans med Egon och mig själv. Vi fick ihop en del företag som sponsrade tävlingen ekonomiskt: Försäkringsmäklare Säkra och Väst, Skånes IF, Biltema, Peab Syd, Björnstorps slott, Eurotak AB, Sydantenn AB, Fallskärm Gefle, Flygsportförbundet, Skånes Flygsportförbund, Svenska Fallskärmsförbundet, Gävleborgs Flygsportförbund och Uffes Hopp Shop.

När tävlingen närmade sig var det Nisse Bengtsson och jag som köpte rep och klammer till inhägnaderna, kapade och spetsade stolpar. Vi hämtade landningsmattor från Everöd och monterade inhägnader runt landningsmattan. Av civillförsvaret i Revingehed hade vi fått låna två stora tält och massor av stolar. Allt restes och sedan började Håkan tillverka resultatavslans pappersremсор under hela torsdagen.

Skakigt väder under tävlingen

Tävlingen började med inhop under torsdagen. På kvällen gjordes tre lifter innan vinden satte stopp. Flytt av start- och landningsplats för helikopter på grund av vinden gillades inte av polisen.

På fredagen invigdes tävlingen av Nils Gyllenkrok, en av vår sports allra största. Han har varit SM- och NM-mästare flera gånger och ett föredöme och inspiratör under åren han hoppade. På grund av blåst och låga moln blev endast en omgång avklarad och i NM hade vi då två ledare: Michael Alpfors från Sverige och John Mathiesen från Danmark på en centimeter vardera.

I Jubileumstävlingen hade Marko Pfluger från Tyskland ledning, även han med ett encentimetershopp.

Erik Hougaard, lagledare för Danmarks landslag i precision, på väg att kasta streamer över Bulltofta.

Nedan, Bulltofta från ovan. Precisionshopparnas mål är att landa på en tvåcentimeters prick i en matta, som finns i mitten av parkens cirkel.

forts. på sidan 9

Celebriteter: Nils Gyllenkrok, legend inom svensk precisionshoppning som invigde tävlingen, samt världsmästaren Cheryl Stearns från USA.

På lördagen var det planerad hoppstart klockan 09:00. Vi hade fint väder men vind över sju meter per sekund betydde inga hopp under den dagen.

Söndagen var solig, äntligen hoppväder. Men vinden var svårbedömd, den var jämn över träden men ändrades över cirkeln och flera deltagare hade svårt att få till en bra och lugn final. En del hopp räknades bort och flera omhopp gjordes i femte och sista rundan, sedan räckte inte tiden till och tävlingen avslutades.

För nordiska mästerskapen räknades alla tio hopp och i lagtävlingen de åtta första. Två lag från Sverige, ett från Danmark och ett från Finland deltog.

I Swedish Jubilee Open fick de tävlandes sämsta hopp tas bort, samma gällde för lagens sämsta runda. Totalt 27 hoppare från tio länder deltog, bland annat Stefan Wiesner och Marco Pflüger från Tyskland samt Cheryl Stearns från USA – samtliga före detta världsmästare. Nationella mästare fanns det gott om.

Ny plakett för NM

När tävlingen var över var det prisutdelning. Traditionella medaljer utdelades till

Cheryl Stearns från USA.

pristagarna i Swedish Jubilee Open och för första gången utdelades den nya plaketten för NM, som FSF tagit fram. Holger Schmidt, hoppare och glaskonstnär, hade tillverkat fem fina glasstatyetter som delades ut till segrarna i individuellt och lag. Även världsmästaren Cheryl Stearns från USA fick en för sin enastående fallskärmskarriär.

Prisutdelare var FSF:s ordförande Bengt Lindgren, som skötte utdelningen snabbt och effektivt eftersom vissa hade flygtider att passa. Andra skjutsades till Scandic Hotell Segevång som varit en perfekt förläggning under tävlingen. Vi som hade byggt upp det hela tog itu med rivning och rengöring

Måndagen tillbringades med återleverans av tält i Revingehed. Därefter tvätt av landningsmattans skydd innan vi körde upp den till Everöd. Åter en sen kväll för tävlingens genomförande.

SFK ska ha tack för lån av landningsmattor och för klubbmedlemmarnas genomförande av reklamhopp med flaggor under alla dagarna, under ledning av Jonas Nilsson och Tobias Hellmark.

Nöjda kringboende

De personer vi träffat under och efter tävlingen har varit nöjda och de boende runt tävlingen tyckte inte bullret "var så farligt". Även arrangören för pågående handbollsturnering tyckte det var ett trevligt inslag när SFK-hopparna "i faslig fart" kom ner med reklamflaggorna.

För hitkomna världstjärnor var de besvärliga vindarna kanske lite nytt och överraskande, Cheryl Stearns sa att "it was dirty tricky". Och resultaten visade på det, heder till dem som behärskade vindstötarna.

Vädersituation råder ingen över men humöret är viktigt i väntetider. Vid avslutningsmöte med arbetsgruppen var vi nöjda. Tack alla – kanske går det att göra ett nordiskt mästerskap om två år!

Artikelförfattaren Uno Alfors.

Precision 22-24 maj 2015, Bulltofta, Malmö

Swedish Jubilee Open – individuell precision

Placering, namn, nation	hopp 1	2	3	4	5	Tot., cm
1. Karsten Hansen, Danmark	16*	2	0	0	2	4
2. Istvan Aszталos, Ungern	16*	2	0	0	3	5
3. John Mattisen, Danmark	1	4	1	2	16*	8
3. Stefan Wiesner, Tyskland	5	1	0	16*	2	8
5. Michael Alpfors, Sverige Blå	1	10*	0	7	1	9
6. Marco Pflüger, Tyskland	1	7*	2	4	4	11
7. Ferenc Göbölös, Ungern	16*	5	3	4	0	12
8. Ermin Dedic, Danmark	16*	5	3	0	5	13
9. Jim Patterson, Kanada	16*	0	14	3	2	19
10. Timo Toivonen, Finland	13	16*	2	2	2	19
11. Magnus Falk, Sverige Blå	16*	0	1	16	3	20
12. Erik Hougaard, Danmark	9	1	16*	16	4	30
13. Cheryl Stearns, USA	16*	9	3	16	2	30
14. Tommy Ekdahl, Sverige Blå	16*	5	9	16	6	36
15. Frenk Smit, Holland	16*	5	2	16	16	39
16. Per Thonning, Sverige Röd	16*	16	16	5	8	45
17. Glenn Stephenson, England	6	9	16*	16	16	47
18. Tony Månson, Sverige Röd	9	6	16*	16	16	47
19. Bo Pettersson, Sverige Blå	16*	16	1	16	15	48
20. Jonas Wallberg, Sverige Blå	16*	9	14	16	16	55
21. Holger Schmidt, Sverige Röd	16*	16	7	16	16	55
22. Uno Alfors, Sverige Röd	16*	16	16	16	15	63
23. Alex Nepesodov, Lettland	16*	16	16	16	16	64
23. Narit Pidokrajt, Sverige Röd	16*	16	16	16	16	64
23. Michael Burmester, Danmark	16	16	16	16	16	64
23. Carl-Oskar Bohlin, Sverige Gul	16	16	16	16	16	64
23. Thomas Biehl, Sverige Gul	16	16	16	16	16	64

*) Sämsta omgången tas bort

Swedish Jubilee Open – lagprecision, 5-mannalag

Placering, namn, nation	runda 1	2	3	4	5	Tot., cm
1. International Team 2	35*	15	4	10	7	36
2. Danmark	42*	12	20	18	27	77
3. Sverige Blå	49	24	11	55*	25	109
4. International Team 1	54*	23	35	51	36	145
5. Sverige Röd	57*	54	55	53	55	217

*) Sämsta omgången tas bort

Lagsammansättningar – International Team 2: Stefan Wiesner, Marco Pflüger, Istvan Aszталos, Ferenc Göbölös och Timo Toivonen. Danmark: Erik Hougaard Sörensen, John Mattisen, Ermin Dedic, Karsten Hansen och Michael Burmester. Sverige Blå: Magnus Falk, Michael Alpfors, Jonas Wallberg, Tommy Ekdahl och Bo Pettersson. International Team 1: Cheryl Stearns, Jim Patterson, Glenn Stephenson, Frenk Smit och Alexandr Nepesodov. Sverige Röd: Tony Månson, Uno Alfors, Per Thonning, Narit Pidokrajt och Holger Schmidt.

Nordiska mästerskapen – individuell precision

Placering, namn, nation	hopp 1	2	3	4	5	Tot., cm
1. Michael Alpfors, Sverige Blå	1	10	0	7	1	19
2. Karsten Hansen, Danmark	16	2	0	0	2	20
3. John Mattisen, Danmark	1	4	1	2	16	24
4. Ermin Dedic, Danmark	16	5	3	0	5	29
5. Timo Toivonen, Finland	13	16	2	2	2	35
6. Magnus Falk, Sverige Blå	16	0	1	16	3	36
7. Erik Hougaard, Danmark	9	1	16	16	4	46
8. Tommy Ekdahl, Sverige Blå	16	5	9	16	6	52
9. Per Thonning, Sverige Röd	16	16	16	5	8	61
10. Tony Månson, Sverige Röd	9	6	16	16	16	63
11. Bo Pettersson, Sverige Blå	16	16	1	16	15	64
12. Holger Schmidt, Sverige Röd	16	16	7	16	16	71
13. Jonas Wallberg, Sverige Blå	16	9	14	16	16	71
14. Uno Alfors, Sverige Röd	16	16	16	16	15	79
15. Narit Pidokrajt, Sverige Röd	16	16	16	16	16	80
15. Carl-Oskar Bohlin, Sverige Gul	16	16	16	16	16	80
15. Michael Burmester, Danmark	16	16	16	16	16	80
15. Thomas Biehl, Sverige Gul	16	16	16	16	16	80

Nordiska mästerskapen – lagprecision, 5-mannalag

Placering, namn, nation	runda 1	2	3	4	5	Tot., cm
1. Danmark	42	12	20	18	27	119
2. Sverige Blå	49	24	11	55	25	164
3. Sverige Röd	57	54	55	53	55	274

Prisutdelning NM individuellt, från vänster Karsten Hansen (silver), Michael Alpfors (guld) och John Mattisen (brons).

CONQUER THE AIR

CLASH of CHAMPIONS

INFLIGHT DUBAI

CONQUER THE WORLD

www.INFLIGHTDUBAI.com

INFLIGHT
DUBAI

25TH NOVEMBER - 1ST DECEMBER 2015

BRACE YOURSELF FOR INFLIGHT DUBAI'S
BIGGEST MULTI-DISCIPLINARY WIND
TUNNEL COMPETITION!

- DYNAMIC
- BEST TRICK
- FORMATION SKYDIVING
- SURPRISE COMPETITION

PRIZE MONEY: \$200,000

TO PARTICIPATE IN THE COMPETITION VISIT
INFLIGHTDUBAI.COM

f InflightDubai

t @InflightDubai

ig @InflightDubai

yt InflightDubai

Kenneth Linnseth

Det är svårt att beskriva Kenneth som person på några få rader, han var så mycket.

Kenneth var glad och omtänksam, han värnade om sina nära och kära. Han var oerhört driven och envis. Han var principfast och menade allt vad han sa och stod fast vid det. Kenneth var den han var och ändrade sig inte för någon. Han var också en sån där person som faktiskt levde i nuet, hur klyschigt det än må låta. Han oroade sig inte för framtiden och han levde inte kvar i dåtiden.

Kenneth älskade fallskärms-hoppningen, han älskade att lära

ut och hjälpa till. Jag vet ingen som tyckte det var så roligt att hoppa med elever och tandem som han.

Kenneth var oerhört säkerhetsorienterad, han var inte den som tog risker och avrådde andra från att göra det. Han ville utvecklas inom sporten och konverterade fler och fler av sina danska behörighetsgrader till svenska eftersom han såg möjligheter att utvecklas här.

Och han älskade att swoopa. Han älskade varje del av det, varje sekund.

Hillevi Gustafsson

Jag lärde känna Kenneth någon gång kring 2009–2010. För mig var han en genuin vän, en varm och trygg personlighet. Kenneths lugn, hans kunskap, engagemang och enorma vilja att hjälpa till gjorde honom till en omtyckt och strukturerad instruktör i klubben. Och det råder inga tvivel om att han trivdes i den rollen.

Hans smittande leende spred sig till oss andra i såväl frifall som över en öl vid eldstaden på kvällen. Eller på packmattan mellan hoppen. Kenneth hade alltid glimten i ögat.

Himlen har tappat en stjärna...

Thomas Björk,
Skånes Fallskärmsklubb

Vi brukar prata om att man skall planera sin flygning, och det gjorde hopparen i den här incidentrapporten. Ändå slutade det med lårbens- och armfraktur.

av Petter Alfsson-Thoor

Fallskärmsrapport

Tid i sport: 7 år.

Antal hopp: 2000.

Antal hopp med aktuell utrustning: 200.

Typ av huvudfallskärm: Velocity 96.

Rigg: Vector 3.

Skador: Armbrott samt lårbensbrott.

Avskrift från fallskärmsrapporten:

Jag går upp för att göra ett hop'n'pop från cirka 1200 meter. Drag, utvecklingsförlopp och skärmflygning förflyter enligt plan. På cirka 400 meter har jag inte riktigt tagit mig till min tilltänkta setup-punkt eftersom jag lurade mig på vinden på den höjden. Min plan är att run-da en skogsdunda på fältets sydöstra del.

Jag bedömer området som turbulentfritt, eftersom vinden för en gångs skull kommer från norr istället för väst. När jag startar min sväng är jag inte riktigt på rätt ställe, men bedömer ändå chanserna att komma dit jag vill som goda. Svängen i sig görs med god höjdmarginal, men när jag planar ut har jag med mig mindre fart än beräknat och behöver snäva till svängen för att komma dit jag vill. Dock snävar jag till den för mycket varpå vänster stabbe tar i ett träd (på 2-4 meters höjd en-

ligt HL-rapport, RI:s anm.) kalotten kollapsar mer eller mindre och kastar mig runt min egen axel och därefter ner i marken.

CI:s kommentar:

Att utföra högfartsmanövrar kräver goda kunskaper i fallskärmsmanövrering och lägesbedömning. Aktuell hoppare är mycket erfaren och har en plan för vad denne tänker göra med sitt hopp. Att utföra högfartsmanövrar i närheten av hinder minskar möjligheterna att justera missbedömningar och ökar risken för kollision med objekt. Här har hopparen tidigt identifierat avvikelser mot sin tänkta planering men bedömer läget som gott nog för att fullfölja planen.

Härvid kommer lägesbedömningen in. "Go or no go"? När är det dags att avbryta? Kunskap om vad man själv vet och inte vet är till grund för den bedömningen. Om man adderar antalet avvikelser som sker på vägen mot haveriet, så blir det en liten hög.

Inledningsvis är det en plats på fältet som den typen av manövrer inte genomförs på grund av av fältets normala vindbild. Där märker hopparen att platsen denne ville vara på vid manövern inte kan nås, vilket gör att planerad flyglinje inte kan nås och korrigeringskrävs. Korrigeringen i närheten av hinder missbedöms, kalotten tar i träd och vingen slutar flyga med hård markkontakt som följd.

Kommentar från RI:

"Våga vända" var ett flygsäkerhetsprogram som genomfördes under 90-talet i svenska allmänflyget. Uttrycket kan ses i fler perspektiv.

Någon kanske tror att det bara handlar om valet kring hoppbart eller inte. Eller vikten av

att besluta sig i tid när man väl är luften. Men begreppet kan vara ett av valen, eller båda.

Den beskrivna händelsen sker under gynnsamma väderförhållanden. "Våga vända" i det läget handlar om att fatta beslut i tid – och förhoppningsvis fatta rätt beslut – för att kunna promenera från landningen.

Vi brukar prata om att alla hoppare skall planera sin flygning, vilket denna hoppare gjort. Beslutet att fullfölja trots att det uppstår avvikelser handlar om erfarenheter, och kännedom om hur ens egna färdigheter står i proportion till läget. Är analysen gjord av att alla checker är okej för att fullfölja, och vad baseras bedömningen på?

- Väderläge?
- Landningsplatsen läge?
- Val av landningsmanöver i läget?
- Går det genomföra manövrerna?
- Vad är mina "no-go-nycklar" – det vill säga vad behöver inträffa för att jag skall ta säkra re alternativ?
- Vilka är då mina alternativ?

Alla de bedömningarna sker kontinuerligt och under tidspress eftersom jorden kommer upp under våra fötter. I det här fallet skulle bedömningen, och att alla checker verkligen var okej, redan kunna retts ut på god höjd.

Det blir kanske inte den planerade manövern som tänkt. Men reservplanen gör ju faktiskt att man kan analysera resultatet efteråt och gå upp och öva igen.

En landning vid hinder ökar risken för kollision, och en högfartslandning där ökar risken ytterligare. Bra rapport! ●

Petter Alfsson-Thoor:

Risken vi valt

Det är alltid lika tråkigt när en hoppare tas ifrån oss. Det spelar ingen roll vem det är, det är alltid lika bedrövande att få hantera förlusten. Hoppssverige är en liten familj. De flesta känner varandra och vetskapen om att någon dött i sporten vi utövar ställer begäret på sin spets. Är det värt det?

Just där och då så är det kanske inte det. Samtidigt har alla hoppare valt att ta risken för att vi anser att det är värt det, eller vi intalar oss det i alla fall.

Ingen dödsolycka skall ha varit förgäves. Vi måste försöka skapa förutsättningar att det inte inträffar igen. Och det är svårt. Det är mycket svårt eftersom fallskärmshoppning är en farlig sport. Vi utsätter oss för risker och beroende på

vilken gren vi utövar utsätter vi oss för större eller mindre risker – i en redan inbyggd risk. Att hitta balansen mellan glädje och återhållsamhet är en utmaning för hela fallskärmskollektivet.

Och det åligger oss alla att försöka hitta den balansen.

Generellt är vi väldigt bra på att hantera våra risker, men när ingenting händer så är det lätt att glömma bort dem. Plötsligt blir vi då brutalt påmindra när någon går ur tiden i vår älskade sport.

Det finns ett talesätt bland vissa skydivers – "Blue skies, black death" – fast det är bara sant om fallskärmsdöden ses som något mystiskt som bara måste accepteras. Jag vill inte acceptera den, men gör det ändå, motvilligt. För så

länge vi hoppar fallskärm, kommer någon av oss att mista livet.

Låt det inte ske i förgäves. Låt oss lära.

Mina tankar går till Kenneths alla anhöriga och vänner.

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

Sven flygs

Det var en blandad skara deltagare som lördagen den 1 augusti slöt upp vid det första flaket tillägnat fallskärms hoppare på Stockholms Prideparad. Det blev en fantastisk dag med mycket gemenskap, sol och kärlek.

Text **Martin Eidensten**

Foto **chauffören Christer, Pelle Jeppson, Johanna Säfsten**

Johanna Säfsten hade länge haft tanken att det vore kul om fallskärms hoppare var representerade i Prideparaden.

”Men jag sa det högt första gången förra sommaren vid elden i Gryttjöm. Ulrika Linde satt också där och var på di-

rekt!” Kort därefter fick de även med sig Daniel Nilsson och Angelika Pärhlhamn.

Engagerade många

Engagemanget var stort, både inom gruppen och från andra. Fler än vad som smidigt kan nämnas här. De fick sponsring av både Svenska Fallskärmsförbundet och Svenska Flygsportförbundet och kunde därför åka i stil, på flaket av en lastbil.

Lördagen den 1 augusti var det dags. Flaket hade plats för 60 deltagare men det blev dryga 50 i slutändan. Det tog tid för allt att bli bekräftat och klart så för att fylla upp det bjöds även wuffokompisar in, alltså kompisar som inte är fallskärms hoppare.

”Men det var precis lagom med 50 personer på flaket. Nu kunde man stå i mitten och dansa utan att det blev för trångt och om man ville stå vid kanten och vinka till alla så kunde man göra det.”

Efteråt samlades de som ville i parken vid slutdestinationen och åt pizza. De gick också runt och delade ut flyers som gjorde reklam för vår sport och visade var i Sverige det finns klubbar.

Långväga resande

Den som åkte längst för att vara med i paraden var Mathias Johnson.

”Han var helt otrolig! Han kom med tåget från Skåne en och en halv timme innan paraden började, med riggen på sig. Stod på flaket hela vägen, fortfarande med riggen på sig, och så fort det var slut tog han tåget tillbaka till Skåne.”

En deltagare var i gränslandet mellan wuffo och hoppare. Det var en tjej som hoppat tandem ett par veckor före paraden och hittat evenemanget på Facebook.

”Hon mejlade mig och frågade om hon också fick följa med, trots att hon bara hoppat tandem. Och så lovade hon att hon skulle gå kurs. Hon kom helt ensam, var med och pyntade, stannade hela dagen och var även med och åt pizza när allt var klart.”

Kul med wuffos

Johanna tycker att det var positivt med många wuffos på flaket:

De fyra som organiserade flaket med Svenska Fallskärmsförbundet och Svenska Flygsportförbundet: Daniel Nilsson, Johanna Säfsten, Ulrika Linde och Angelika Pärhlhamn.

sk
port

Pride

på

”Det var kul för att man fick med folk som kanske inte brukar vara med i fallskärmsammanhang och kunna visa dem vår gemenskap, men när vi slöt upp efteråt och åt pizza var det flera wuffgäng som inte stannade kvar. Det är kanske roligare om man nästa år får ta med sig en eller två kompisar så att de söker vår gemenskap.”

Reaktionerna från deltagare och åskådare var många och glada. Redan innan de åkte iväg hörde Johanna hur några på flaket bredvid börjar prata om fallskärmsshopping och att de vill prova.

”Och när vi åkte förbi Nanne Grönvall sa hon i högtalarna ’Oj, Svenska Fallskärmsförbundet, jag vill hoppa fallskärm! Det ska jag göra, jag skojar inte!’.”

Mycket klart inför nästa år

Det har lärt sig mycket i år och det är redan mycket som är klart inför nästa år.

”Vi har gjort allt en gång och nu vet vi vilka vi ska kontakta. Innan vi visste det i år kunde vi ju inte gå ut och bjuda in till

flaket. Nästa år vill vi komma ut med information mycket tidigare. Vi vill också rikta oss tydligare till andra klubbar inom Svenska Flygsportförbundet. Vi har också mycket saker kvar, som banderoll och flyers.”

De ska också skriva en rapport om hur allt gick och skicka till Flygsportförbundet och Fallskärmsförbundet. ■

Mathias Johnson:

”Det var första gången jag deltog i ett Pridetag. Det var en väldigt speciell upplevelse och känslan man hade i kroppen under dagen, väldigt varm och lycklig, som när man landat skärmen efter ett roligt hopp. Det var härligt att se alla glada människor och kärleken flöda genom hela paraden. Det viktiga budskap som Pride står för är något jag alltid kommer kämpa för, privat, politiskt och inom föreningslivet!”

Johanna Sjösten

Chauffören Christer

Samling så smått vid startpunkten – men dryga femtio, både hoppare och wuffos, hängde med när det rullade igång, kolla tidningens baksida!

Midsommarmiddag.

Efter en match i Bubble Ball – Wade, Adrian, Kicke, Andreas och Joakim.

Vimplar från några av utställarna.

Krama skratt och kärlek

Rubrikens tre ord beskriver hela boogiet för mig. Jag hade fantastiskt roligt hela tiden! Jag träffade massor av nya människor, tittade på fantastisk hoppling och fick hur många kramar som helst!

Text Corazon Ottvall Eriksson

Foto Corazon Ottvall Eriksson, Ulf Rogius Svensson, Sara Landgren

Min vision och tanke kring boogiet var tydlig redan från början: folk från Sveriges, och världens, alla hörn skulle träffas och umgås under en veckas tid. Jag ville skapa ett tillfälle för nya och gamla hoppare att hoppa, festa och njuta av goda sommardrinkar in till sommar nattens sena timmar.

Jag hade föreställt mig att boogieveckan skulle vara en glädjefylld vecka insprängd med både stress, kaos och problem. Men veckan blev så mycket bättre än jag hade kunnat förvänta mig. Visst blev det stressigt att få alla kuggjul att klaffa, men alla hoppare, manifestet och hoppladare hjälptes åt med att få lifterna att rulla i bra tempo. Kaos var det vid första incheckningen, men boogiegruppen och de övriga medlemmarna från Skånes Fallskärmsklubb ställde upp och snart var alla väntande deltagare incheck-

ade. Ett gyro-problem på SFK:s flygplan medförde att det inte kunde flyga i moln, men felet åtgärdades redan morgonen därpå utan att någon hoppling blev lidande. Så trots stress, kaos och problem löstes allt snabbt och smidigt.

Hyffsat tur med vädret

Vädret skiftade mellan solsken, skurar och växlande molnighet. Vi hade planerat att hoppa från en Huey-helikopter och vi försökte in i det sista att få det igenom. Men på grund av det dåliga vädret var vi tvungna att ta det trista beslutet att ställa in helikopterhopningen.

Våra piloter gjorde en superinsats för att få så många lifter det bara gick med PAC:en och Turbo Beaver. Totalt gjordes 1 540 hopp under hela boogieveckan med endast ett reservdrag. Enda dagen utan hoppling var midsommarafton på grund av vädret. Trots det hade vi ett trevligt midsommarfirande med lekar, som det traditionella klädstreet, och snaps och visor i kvällssolen när den titade fram.

Som tidigare år hade vi temafester, DJ, liveband, skumtält och en massa mys framför brasan. Men i år hade vi fler utställare och sponsorer än tidigare år: Cyprus, Vigil, PD, UPT, Aerodyne, Mirage Systems, Wings, Cookie, Uffe's Hopp Shop, Go Skydive, Evenemangsteknik, Event Solutions och Tonysuits.

Inget hopp för mig

Redan tidigt valde jag att inte göra några hopp under boogiet utan istället vara den som ryckte in och fanns till hands om så

**Kristoffer Tyvik,
FK Cirrus Göteborg**

"Bästa med midsommarboogiet är den grymma stämningen. Skön hoppling på dagarna och skönt häng på kvällarna."

SKYDIVE MIDSUMMAR BOOGIE SKÅNE 2015

Skånes fallskärmsklubb – Everöd utanför Kristianstad.

Ulf Fogius Stenroos

Midsommarlekar – här syns det berömda klädstrecket.

Sara Lundgren

Simon Burgess kommer ut från skurtältet.

Sara Lundgren

Boogiet i siffror

Från klubb	antal deltagare	antal hopp
Skånes FK	58	498
FK Cirrus Göteborg	39	335
Stockholms FK	14	60
Linköpings FK	9	67
Halmstads FK	8	82
FK Aros	7	72
Gotlands FK	6	38
Nyköpings FK	4	18
FK Syd	3	14
Örebro FK	2	20
Smålands FK	1	11
Utländsk hoppare	34	325

boogie-gruppen var det långa dagar med möten från tidig morgon, till incheckning, till hoppning, till kvällsmöten, till skrivande och framförande av kvällstal. Och allt gjordes med glädje.

Midsommarboogie 2015 på SFK blev så mycket mer och bättre än vad jag kunde föreställa mig och jag är glad att jag fick chansen att vara med och bidra till att det genomfördes. Jag vill påstå att boogiet blev en riktig succé! Det var det som alla månader av planeringsmöten och förberedelser hade mynnat ut i.

Tänkarna och känslorna efter boogiet har varit många: vad kan göras bättre till nästa gång? Hur kan vi förbereda oss bättre? Detta får ligga vilandes till efter nästa plan har satts igång: vigsel på SFK mellan mig och min käresta! ■

behövdes. Det kunde vara allt från att öppna incheckningen tidigare än planerat, springa ut med loadsheet, hämta utlandare, till att bara mingla runt bland folket. Jag ville att alla skulle få hoppa så mycket det bara gick, inklusive alla i boogie-gruppen. Jag fanns med hela dagarna från morgon till midnatt, stöttade och hjälpte till där jag kunde, men de roligaste stunderna på dagarna måste ha varit när jag delade ut klubbor.

Mycket jobb och långa dagar

Att organisera ett boogie är inte "rocket science", som SFK:s chefsinstruktör Poffe skulle sagt. Men det krävde många timmar och en hel del jobb. Tursamt för mig att jag hade en fantastisk boogie-grupp som hjälpte till och stöttade hela vägen. För att inte tala om vad medlemmarna från SKF och medarrangören FKCG ställde upp med. För mig och

Corazon Eriksson Ottvall, Skånes Fallskärmsklubb

Corazon var i år klubbens organisatör av det årliga midsommarboogiet. Hon hann inte göra ett hopp under boogiet, men arrangerade med glädje.

S M 2015

lyckat mästerskap i god anda

För första gången på många år var vädret så pass bra att alla grenar kunde genomföra alla sina tävlingshopp under svenska mästerskapen i Gryttjom. På tre dagar var svenska mästerskapen i formationshoppning, friflygning, speed, kalottformation och swooping klara.

Text Tomas Almbo

Foto Anders Brouzell, Tommy Gustavsson, Mikael Kihlman, Henrik Norin, Peter Törnestam, Kim Törnvall

Dagarna innan SM såg prognosen ut som vädret skulle stjälpa hela tävlingen. Det såg ut som de tävlande kans-

ke inte fick hoppa förrän på lördagen, som var reservdag. Men så på onsdag morgon när tävlingen startade såg det

plötsligt helt annorlunda ut och det lovades bra väder under stora delar av tävlingen.

I år deltog endast ett icke-svenskt lag i tävlingarna, och det var heller inte möjligt för andra än svenskar att delta i swooping. Deltagarna var därför betydligt färre vilket hade fördelen med sig att risken för omhopp var lägre och att tävlingen kunde flyta på bättre.

Spännande i formationshoppningen

De senaste åren har fyрманslaget Gryttjom Volo varit ohotade mästare i FS4-hoppningens högsta klass, AAA, men i år mötte de på motstånd. Det nybildade laget Team Fusion bestående av Ulf Liljenbäck, Joey Jones, Grant Christie, Keith Riley och Patrik Nyberg på kamera, gav Gryttjom Volo en riktig match om guldet. Efter fem av tio hopp låg lagen lika, men på de sista

Prisutdelning i swooping.

Orion Freefly.

Tommy Gustavsson

Bakgrundsbilden: Entangled och 3G.

Gryttjom Volo.

Anders Brönzell

fem omgångarna drog Gryttjom Volo ifrån och vann med nio poäng.

Gryttjom Volo som är ett rutinerat gäng består av Mikael Kaulanen, Emil Einarsson, Kenneth Eriksson, Mattias Nord och Mattias Qvist på kamera. Detta var Mikael Kaulanens sjunde guldmedalj i FS4 och Mattias Nords nionde

Lars Nyström.

Mikael Kihlman

Swooping – canopy piloting

	Zonprecision		Distans		Hastighet		Totalt
	Plac.	Poäng	Plac.	Poäng	Plac.	Poäng	
1. Johan Karlsson	3	262,449	1	300,000	1	300,000	862,449
2. Stefan Burström	1	279,220	3	241,620	2	265,847	786,687
3. Fredrik Eklund	2	265,383	4	217,500	3	258,560	741,443
4. Niclas Emanuelsson	4	235,561	2	243,732	5	236,971	716,264
5. Lars Nyström	5	184,818	6	122,166	4	238,221	545,205
6. Tomas Almbo	8	15,090	5	162,654	6	226,377	404,121
7. Rickard Larfors	6	157,320	7	103,662	7	126,295	387,277
8. Tommy Rydberg	7	93,012	8	84,651	8	46,254	223,917

Bäst totalpoäng i swoopingsens tre delgrenar zonprecision, distans och hastighet: Stefan Burström silver, Johan Karlsson guld och Fredrik Eklund på bronsplats.

FS4, klass A

Placering, lag	hopp 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt
1. Gubbstön	14	7	5	8	7	8	4	11	7	10	81
2. Estrella Pop De Light	11	6	9	7	11	6	6	9	1	6	72
3. Kwansta Synchro	10	3	6	6	9	7	4	11	6	6	68

Lagen i fyrmanshoppningens klass A: Estrella Pop De Light, Gubbstön, och Kwansta Synchro.

SM-guld – sju i fyrmanna, en i åttaman-
na och en i tiomanna speedformation.

Eftersom Team Fusion inte är ett hel-
svenskt lag kan de inte få medalj i de
svenska mästerskapen (men däremot i
själva tävlingen). Så på andra plats i SM
kom laget Gryttjom Wuhuu från Stock-
holms Fallskärmklubb, 39 poäng bakom
segrarna.

Också om tredjeplatsen blev det en
hård kamp, mellan Team C-4 från Fall-
skärmsklubben Aros och Aurora från
Linköpings Fallskärmklubb. När två
omgångar återstod ledde Team C-4 med
en poäng över Aurora. Men i de sista två
omgångarna lyckades Aurora plocka tre
poäng fler än C-4 och tog därmed tred-
jeplatsen med två poängs marginal.

I fyrmanshoppningens enklare klass,
benämnd A, blev det också en jämn kamp
där till slut laget Gubbstön från Linkö-
pings Fallskärmklubb stod som vinnare.
Laget består av Theodor Karlsson, Markus
Rälund, Magnus Lundahl, Rickard Bergh
och Richard Lilja på kamera. Tvåa blev
Estrella Pop De Light från Fallskärm-
klubben Cirrus Göteborg och trea Kwan-
sta Synchro från Skånes Fallskärmklubb.

Friflygning och speed

Dagen innan SM skulle dra igång ökades
startfältet i friflygning med ytterligare ett
lag genom en sen anmälan. Hella Stening
och Karim Ennasri, som tidigare var med
i Istar, anmälde laget Silver Surfers till-
sammans med Per Nissborg. Med bara

Domarna och funktionärerna, ryggraden under
ett arrangemang som svenska mästerskapen.

FS4, klass AAA

Placering, lag	hopp 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	totalt
1. Gryttjom Volo	16	16	13	13	17	19	16	15	16	19	160
2. Team Fusion	15	16	17	11	16	16	14	13	16	17	151
3. Gryttjom Whuhuu	9	13	14	11	13	14	11	12	10	14	121
4. Aurora	12	11	10	9	9	11	10	10	12	11	105
5. Team C-4	11	10	10	9	11	11	10	11	10	10	103
6. Nail it	9	7	10	5	8	7	8	7	2	9	72

På pallen i FS4 klass AAA: Gryttjom Whuhuu respektive Gryttjom Volo, båda lagen från Stockholms Fallskärmsklubb, samt bronsmedaljörerna Aurora från Linköpings Fallskärmsklubb.

Friflygning, öppna klassen

Placering, lag	hopp 1	2	3	4	5	6	7	totalt
1. Orion Freefly	7,6	7,2	7,9	8,0	3,8	7,7	8,1	50,3
2. Fax Freefly	5,5	3,0	5,5	5,1	2,0	5,8	5,7	32,6
3. Silver Surfers	4,5	1,3	4,8	4,4	2,6	5,8	5,5	28,9

Orion Freefly med Isac Östman, Marie Sjödin och Tommy Gustavsson överst på pallen igen, tvåorna Fax Freefly till vänster och treorna Silver Surfers till höger.

Speed skydiving

Placering	1	2	3	4	5	6	7	8	snitthastighet
1. Lars Eklund	446,92	431,28	435,59	427,98	O.B.	442,04	415,18	436,32	440,22 km/h
2. Henrik Anderson	424,29	405,25	427,29	446,94	436,34	419,21	435,55	427,84	436,67 km/h
3. Daniel Hagström	426,98	427,16	429,53	443,35	428,66	433,79	436,58	431,69	436,35 km/h
4. Daniel Eftodi	355,33	378,01	374,47	390,29	342,37	387,48	355,15	372,57	382,56 km/h

Henrik Anderson, Lars Eklund och Daniel Hagström – tvåa, etta respektive trea i grenen speed skydiving.

Kalotfformation, CF2 sekvens

Placering, lag	hopp 1	2	3	4	5	6	7	8	totalt
1. Team Entangled	22	22	22	17	23	22	21	15*	149
2. 3G	17	15	14*	14	16	23	16	16	117

* sämsta rundan räknas bort.

Team Entangled (guld) och 3G har totalt dominerat svensk kalotfformation de senaste åren.

två träningshopp gav de sig in i tävlingen. Förutom de, tävlade även regerande mästarna Orion Freefly med Marie Sjödin, Isac Östman och Tommy Gustafsson från FKCG, samt Fax Freefly från SF med Anna Eriksson, Cornelia Franzén och Tilda Järbel.

Inte otippat tog Orion hem friflygningens guldmedalj precis som i fjol. Tvåa kom Fax Freefly och trea Silver Surfers.

I år tävlade fyra personer om att bli snabbast i Sverige i grenen speed. Med fanns den regerande mästaren och innehavaren av det svenska rekordet, Daniel Hagström från SF, och mot honom ställdes de rutinerade Östersundshopparna Lars Eklund och Henrik Anderson. Med fanns också grenens nykomling Daniel Eftodi från Fallskärmsklubben Syd.

Av de åtta hoppen räknas snittet ut på de fyra bästa hoppen, och Lars Eklund stod som segrare. Mellan tvåan och trean blev det otroligt jämnt, det skilde endast

Fax Freefly från SF, Anna Eriksson, Cornelia Franzén och Tilda Järbel.

Peter Tornestam

Kim Tornvall

Orion Freefly försvarade titeln från förra året i friflygningens öppna klass.

Team Entangled, vinnare av kalottformationen, CF2 sekvens.

0,32 km/h och Daniel fick se sig besegrad av Henrik som knep andraplatsen.

Kalottgrenarna

Även detta år, som så många tidigare, ställdes Team Entangled från Fallskrämsklubben Gefle Crew Club mot 3G från Fallskrämsklubben Dala i kalottformationsgrenen tvåmannas sekvens. Av de åtta omgångarna blev Entangled bara slagna i två av 3G. Det gick så bra för Team Entangled att de slog sitt egna personliga rekord och fick 149 poäng över

åtta omgångar. Endast en av deras räknade rundor var under tjugo poäng.

Swooping brukar vara den gren det är mest strul med, oftast blir det några omhopp på grund av för starka vindar eller turbulens. I år behövde ingen av de åtta deltagarna göra något omhopp. Den stora segraren i tävlingen var favorittippade Johan Karlsson från FGCC. Han var snabbast i alla tre hastighetsrundor och flög längst i alla tre rundor distans. I zonprecision fick han dock nöja sig med en tredjeplats eftersom han där blev sla-

gen av Stefan Burström och Fredrik Eklund, båda från SF.

Lyckat mästerskap i god anda

Tack vare en väloljad tävlingsorganisation med duktig och erfaren personal blev årets svenska mästerskap mycket lyckat och genomfördes i god anda och under gott sportmannaskap. Ett exempel på det sistnämnda var när problem uppstod för Team Fusion eftersom en av deras lagmedlemmar var tvungen att lämna tävlingen redan på fredag eftermiddag. Med de andra lagens godkännande och tävlingsledningens trixande fick de gå back-to-back under fredag förmiddag och hann på så sätt genomföra alla omgångar. Deras hopp dömdes sedan samtidigt som de övriga lagens hopp.

De tävlande avsåg sig även den rättighet till tid de har på marken mellan hoppen för att hinna med alla omgångar.

Haft SM tre år i rad

Precis som i fjol var även årets mästerskap på Gryttjom miljöcertifierat enligt Svenska Fallskrämsförbundets miljöpolicy.

Stockholms Fallskrämsklubb har nu organiserat de svenska mästerskapen tre år i rad men lämnar nu över stafettpinnen för nästa år. Det ska bli spännande att se var i Sverige vi hamnar 2016.

Henrik Norrin

Davids fotoskola del 3

Foto: Mikael Gustavsen

Att fånga ögonblicket

David Bengtsson

En aspekt av fallskärmsfotograferandet som tog en bra stund för mig att förstå är nyttan med att vara beredd med kameran när det händer. Väder och årstider bokstavligen flyger förbi. Det där läckert gula rapsfältet som du vill flyga över är inte gult så många dagar om året. Det höga cumulusmolnet som senare på eftermiddagen överutvecklas till ett elakt CB-moln går kanske inte att fotografera mer än vid ett par lifter varje sommar. När ögonblicket uppenbarar sig gäller det att kasta annat åt sidan och agera.

Men det betyder inte att det inte går att planera och bättra på sina odds att ta drömbilden. En bra fotograf som levererar fina hoppbilder har sällan tur, även om det händer. Det är samma princip som skidlegenden Ingemar Stenmark jobbade efter. I en klassisk intervju förklarade han att mängden tur verkade öka i takt med att han tränade hårdare. Tänkvärt.

Det finns flera sätt att träna foto och bättra på sina odds. Det uppenbara sättet är att plåta och testa olika varianter

på ett tema så du är helt säker på vilka kamerainställningar och objektiv du ska använda när tillfället väl dyker upp. Jag jobbar ofta så att jag testar en idé med en billig GoPro och när jag får till bilden byter jag till min dyrare kamera och objektiv och gör en deluxeversion av samma bild.

En annan bra grej är att ha ett dokument där du skriver upp dina foto- och filmidéer. Det är bättre att ägna vintern åt att snickra på sin bild i huvudet för att därefter bara genomföra den på sommaren. Speciellt eftersom det är snyggast ljus när man är som tröttast: tidigt på morgonen och vid solnedgången.

Ett annat sätt att bli bättre är att analysera bilder som andra har tagit. Jag minns ett tillfälle när jag såg en i mitt tycke helt fantastisk bild på en swoop. Hopparen var i det närmaste knivskarp, men ponden och bakgrunden suddig, vilket förmedlade farten i landningen. Addera solnedgång, spegelblankt vatten, en snygg skärm samt en hoppare med en bra pose. Fulländat. Trots att detta var

rätt många år sedan så minns jag fortfarande vad fotografen använde för kamerainställningar. Inte för att det framgick, utan därför jag sökte upp honom och frågade.

Fotograf Mikael Gustavsen berättade att han använde en 1/125s i slutartid och bländaren fick kameran välja automatiskt. Han hade kommit fram till att detta var optimalt för honom, med hans utrustning, för att få till effekten när han panorerer sin kamera handhållet. Det tog honom kanske 500 bilder innan han fick till det, men hellre en grym bild på 500 än många halvbra.

Förutom det rent tekniska med kamerainställningar försöker jag titta på bilder och komma på varför jag gillar dem. Jag har kommit på att jag gillar när bilderna är symmetriska och rena. Mycket luft. Ett lag med teamoveraller och teamriggar blir automatiskt snyggare på bild än hela färgpaletten på en gång. Symmetriska formationer blir snyggare än osymmetriska. Färg är snyggare än svart. Vitt är snyggare än svart. Måste alla köpa svart? ●

Dystert NM i swooping

Totalt hade trettio swoopare från sju länder samlats på Stockholms Fallskärmsklubb i Gryttjöm för att göra upp om vem som skulle ta hem de första nordiska mästerskapen någonsin. Eftersom tävlingen var öppen för swoopare från alla länder deltog också personer från USA, Holland och Nya Zeeland. Även norska mästerskapen ingick i tävlingen.

Tävlingen bestod av nio hopp, tre stycken vardera i delgrenarna hastighet, distans respektive zonprecision.

På grund av dåligt väder kunde endast två hopp genomföras under den första tävlingsdagen, i delgrenen hastighet.

Olycka med tragisk utgång

På eftermiddagen dag två är vädret åter bra och tävlingen fortsätter med ett hopp i delgrenen distans. Först ut är Kenneth Linnseth som vid landningen slår hårt i ponden. Ambulans och helikopter är snabbt på plats och tar Kenneth till Uppsala Akademiska sjukhus. (Läs mer om Kenneths olycka på sidorna 6-7.)

Tävlingen bryts tillfälligt. När beskedet senare kommer att Kenneth inte klarat sig beslutar man att bryta tävlingsdagen och ha ett möte nästa dag. Tävlade, funktionärer och domare ägnar kvällen åt samtal och reflektioner. Den generella känslan är att ingen vill fortsätta. Vid mötet på tävlingens sista dag beslutar man att avbryta tävlingen och kora vinnare på de två hopp som gjorts.

Johan nordisk mästare

Vinnare av den totala tävlingen blev Curt Bartholomew från USA, tvåa Johan Karlsson från Sverige och trea Torben Birk Tiedemann från Danmark.

Vinnare av de nordiska mästerskapen blev därmed Johan Karlsson, tvåa Torben Birk Tiedemann och trea Cristian "Webber" Jensen, även han från Danmark.

I de norska mästerskapen stod Sindre Kjetil Frigstad som segrare följt av Öivind Krageboen och Daniel Eriksen. ■

De första nordiska mästerskapen i swooping (canopy piloting) blev dystert. Under tävlingens tredje hopp ådrog sig Kenneth Linnseth från Skånes Fallskärmsklubb så allvarliga skador att hans liv inte gick att rädda.

Text och foto Tomas Almbo

Öppna NM i swooping, resultat

Placering, namn, nation	totalpoäng	Placering, namn, nation	totalpoäng
1. Curt Bartholomew, USA	200,000	16. Stuart Lorraine, Holland	55,174
2. Johan Karlsson, Sverige	169,708	17. Öivind Krageboen, Norge	52,845
3. Torben Birk Tiedemann, Danmark	153,504	18. Tomas Almbo, Sverige	44,931
4. Christian Jensen, Danmark	144,381	19. Mikko Hallanoro, Finland	42,948
5. Vikke Tuomaala, Finland	137,055	20. Juha-Matti Sironen, Finland	36,205
6. Sindre Kjetil Frigstad, Norge	133,413	21. Barry van Rossum, Holland	31,859
7. Stefan Burström, Sverige	132,036	22. Juha Laitinen, Finland	25,235
8. Niclas Emanuelsson, Sverige	114,973	23. Jan Einar Soltvedt, Norge	24,525
9. Lars Nyström, Sverige	114,414	24. Daniel Eriksen, Norge	21,670
10. Jeannie Bartholomew, USA	106,122	25. Jason Kum, Nya Zeeland	3,000
11. Kenneth Linnseth, Sverige	89,612	26. Therese Emilie Tilrem, Norge	0,000
12. Klas Ramsey, Finland	84,808	26. Johan Bryhni, Norge	0,000
13. Fredrik Eklund, Sverige	68,495	26. Barton Hardie, Norge	0,000
14. Claus Lisberg, Danmark	67,998	26. Børre Christian Mørch, Norge	0,000
15. Rikard Larfors, Sverige	58,584	26. Marianne Lisberg, Danmark	0,000

Johan Karlsson kammade hem titeln nordisk mästare.

Precision på SM-veckan

Tävlande och funktionärer under precisionstävlingen. I bakgrunden Patricio Matta Salgado på väg mot disken (montage).

Årets svenska mästerskap i precision hölls i början av juli under SM-veckan i Sundsvall. Anders Carlsson avgick som segrare i besvärliga vindar.

Text Virginia Åslund
Foto Narit Pidokrajt

Svenska mästerskapen i fallskärms-hoppning ägde rum på Gryttjoms hoppfält i slutet av juli, men SM i precision avgjordes tidigare i sommar genom en separat tävling under Svenska SM-veckan i Sundsvall. Bland de 38 idrotterna med hela 4 800 deltagare fanns exempelvis trupp gymnastik, precisionsflyg, rullskidor, judo och civil flygfemkamp.

Media, bland andra SVT, var på plats och fallskärms hoppning fick därmed en stund i rampljuset.

Linköping främst i båda grenar

På första plats i individuell precision kom Anders Carlsson från Linköpings Fallskärmsklubb med totalt fem centime-

ter. Magnus Falk från Fallskärms GeC-ReW Club, tog silvret med tio centimeter och bronset gick till Bosse Pettersson från samma klubb, med 20 centimeter.

I lagtävlingen segrade LFK, följda av FGCC1 och FGCC2.

Vädret var dessvärre inte alls anpassat för precisionshoppning, med för grenen räknat starka vindar, över sju meter per sekund. På grund av blåsten startade hoppningen senare än planerat och avslutades efter endast fyra omgångar istället för de tio som en tävling skall ha.

Bra stämning trots blåst

Trots det besvärliga vädret höll de tävlande humöret uppe:

”Vi alla var väldigt fokuserade på den egna hoppningen men trots väderläget var stämningen mycket bra. Vi bodde alla på hoppfältet och åt frukost, lunch och middag tillsammans”, säger Narit Pidokrajt, en av de tävlande och ofta representerad på svenska precisionstävlingar.

Sundsvallsklubben skötte det organisatoriska som fungerade utmärkt och med noll anmärkning från början till slut. ■

Guldet gick till Anders Carlsson, silvret till Magnus Falk och bronset till Bo Pettersson.

Individuell precision

Placering, namn, klubb	hopp 1	hopp 2	hopp 3	hopp 4	Totalt, cm
1. Anders Carlsson (LFK)	1	1	2	1	5
2. Magnus Falk (FGCC)	2	3	4	1	10
3. Bosse Pettersson (FGCC)	4	5	8	3	20
4. Tommy Ekdahl (FGCC)	2	13	3	3	21
5. Håkan Schwartz (FGCC1)	1	16	2	2	21
6. Patricio Matta Salgado (LFK)	2	16	4	0	22
7. Michael Alpfors (SFK)	4	7	0	11	22
8. Jonas Wallberg (FGCC)	3	4	11	16	34
9. Narit Pidokrajt (FGCC)	10	14	3	7	34
10. Tony Månson (LFK)	16	6	3	10	35
11. Holger Schmidt (FGCC)	16	8	16	4	44
12. Gunnar Nyberg (SUFK)	16	16	16	7	55
13. Sven Pettersson (FGCC)	16	16	14	16	62
14. Thomas Nyberg (SUFK)	16	15	16	16	63
15. Uno Alpfors (SFK)	16	16	16	16	64
16. Per Thonning (SFK)	16	16	16	16	64
17. Nedal Abu-Zarour (SUFK)	16	16	16	16	64

Lagprecision

Placering, lag	hopp 1	hopp 2	hopp 3	hopp 4	Totalt, cm
1. LFK	19	23	9	11	62
2. FGCC 1	6	23	17	19	65
3. FGCC 2 – En bror för mycket	22	34	25	22	103
4. Skånes Bästa	36	39	32	43	150
5. SUFK	48	47	48	39	182

Magnus Falk, som fått stor mediauppmärksamhet i år, intervjuas av SVT.

Mellansverige på en dag

– med FK Aros på hoppturné

En hoppturné med nio in hopp under perfekta väderförhållanden. Nya platser besöks, nya kontakter knyts och sista in hoppet sker i solnedgången. Det kan nog inte bli bättre. Johanna Jaakola, deltagare och organisatör, berättar om den minnesrika resan här.

Text **Johanna Jaakola**

Foto **Lova Bannister, Johanna Jaakola, Magnus Våge**

”Antligen är vi på väg!” Det var min tanke när vi lyfte från Johannisberg morgonen den 30 juni. Sedan februari förra året har jag haft planen att genomföra en hoppturné men det är några faktorer som kan hindra även den bästa av planer – tillgången till flygplan och väder var de två faktorer som satte stopp för planen att genomföras förra året.

Sweden by Air 2015 – en hoppturné med tio planerade in hopp på fält i hela mellansverige. Hoppdagen skedde i FK Aros regi och med deras Cessna Caravan. På grund av Powermeet-veckan i Västerås

så var det en bra möjlighet att använda planet.

Tolv hoppare skulle göra trippen, med Claes Bertenstam som pilot. Alla hoppare med D-cert var välkomna att delta i evenemanget, men Arosmedlemmar hade förtur, det var ju trots allt deras hoppdag. Det var ett otroligt sug att delta, en minut efter att anmälan öppnats hade tio av tolv platser gått åt!

Ville bygga gemenskap

Ett av målen med dagen var att besöka andra klubbar och flygfält, både för att

Vänster: Vi fick lite hiking i Stegeborg – från campingen vi landade på tillbaka till flygplanet. På bilden Jimmy Sjölund Larsson och Richard Lidström.

vidga sitt eget perspektiv men också för att bygga gemenskap – vi är ju inte mer än en kort flygtripp bort från varandra. När det gäller andra flygsporter finns en tendens att ibland tycka att fallskärms-hoppning är något annorlunda. Det gynnar inte flygsport-Sverige, så jag ville visa att vi kan hälsa på precis som vanligt allmänflyg.

Vi hade enormt tur med vädret, sol och nollvind stora delar av dagen. Men på morgonen var det mulet i Gryttjöm och vi bestämde att vi inte skulle vänta ut vädret där utan flyga vidare. Första hoppet för dagen skedde således i Gävle, där vi välkomnades av Lennart Vestbom med mackor och kaffe.

Vi fortsatte sedan mot Dalarna till FK Dala i Borlänge där vi fick i oss en glass och Caravanen lite jetfuel. Efter att ha blivit avvinkade av klubben fortsatte vi mot Örebro. Det var lunchdags och vi åt lunch i flykten på 2 300 meters höjd.

Inbjudna till veterandagen

Väl i Örebro blev vi mycket väl mottagna av Staffan Unestål, Joel Christiansson och deras kurs som börjat dagen innan. Vi tog med oss Joel för inhopps i Hästthagen, som ligger inne i staden och är en stor yta med massa fotbollsplaner som sitter ihop.

Vi hann stifta bekantskap med segelflygklubben i Örebro också innan vi lämnade för vidare transport mot Motala och Linköpings fallskärmsklubb. Vilken mysig klubb och vilket varmt mottagande! Men vi hann inte stanna så länge innan det var dags att lyfta mot Norrköpings flygplats. Där fick vi fika av piloterna på flygklubben och fick veta att det för länge sedan funnits en fallskärmsklubb på flygplatsen.

Nästa äventyr var dock ett fält som vad vi vet aldrig hoppats på, Stegeborg. Det ligger vackert vid Östergötlands skärgård och har en vacker slottsruin och ett trevligt hamnområde. Alla piloter är mycket förtjusta i Stegeborg och jag var tvungen att ta reda på varför, så vi hoppade in där... och det var verkligen fantastiskt vackert!

Sedan var det dags att hoppa på Skå, Stockholms närmaste allmänflygplats. För mig personligen väldigt roligt eftersom min man flyger mycket där och jag ville visa att fallskärms-hoppning kan vara en del av flyggemenskapen. Tillsammans med vår hjälte och hoppleddare Erik Alsmo, som väntade på oss tålmodigt i tre timmar, gjorde vi så pass gott intryck att

Vissa sträckor var längre än andra, då passade det bra med lunchservering in flight. Här serverar organisatör... vi menar flygvårdinnan Johanna Jaakola dagens lunch.

Magnus Våge

vi blev inbjudna att göra inhopps på veterandagen, Skås största årliga evenemang.

Mot Västerås igen

Efter Skå var det dags att vända hemåt mot Västerås. Dagens sista hopp var en strandlandning på Björnön i solnedgången och man kan bli religiös för mindre. Det var nog dagens mest händelserika hopp – lätt medvind för ett gäng trötta hoppare. Hoppleddare Fredrik Bergman kliade sig med rätta i huvudet.

Klockan var 22.00 när hoppdagen var slut och alla hoppare var lyckliga, nöjda och trötta. Vi kollade på filmklipp långt in på småtimmarna med hjälp av lite dryck (det blev några ”första hopp på fältet” under dagen för alla hoppare).

Hela dagen var fantastisk och oförglömlig på alla sätt, helt klart en av mina bästa hoppupplevelser! Det kommer nog att bli fler sådana här hoppturnéer framöver – en California by Air i mars/april nästa år vore ju inte dumt med tanke på att jag flyttar till San Francisco i höst... ■

Ta del av hoppturnén här: vimeo.com/132412815

Våra fullhjärdshopp gjorde vi tillsammans – här en stjärna över Skårstad. På bilden från vänster Lova Bannister, Martin Hovmöller, Jimmy Sjölund Larsson, Anton Roslund och Renzo Prellellini.

Johanna Jaakola

Vi plockade med oss Joel Christiansson när vi lyfte för inhopps i Hästthagen, Örebro city, här är han precis på väg att fatta främre.

Johanna Jaakola

Deltog på hoppturnén gjorde Lova Bannister, John Cargill-EK, Peter Ekström, Jonas Gyllenpanzar Stjärna, Martin Hovmöller, Johanna Jaakola, Richard Lidström, Renzo Prellellini, Anton Roslund, Jimmy Sjölund Larsson, Monica Stjärna och Magnus Våge. Claes Bertenstam rattade Caravanen.

Oleand fotograf

Även de som inte vet vem Boel är har garanterat ändå kommit i kontakt med, eller på annat sätt gynnats av, något av alla projekt hon har drivit. För hon har gjort mycket för vår sport, mer än vad som får plats i denna text. Samtidigt har den gett henne mycket tillbaka i form av personlig utveckling, livsglädje, vänner och även en familj.

Boel

Text Martin Eidensten
Foto Tomas Almbo

Tanken på att flyga har alltid funnits hos Boel. När hon gick på gymnasiet var planen att ta flygcert men kostnaden blev ett hinder och drömmen vilande. Men sedan förstod hon att det fanns ett annat sätt att vara i luften.

”Ett sätt som inte var lika dyrt, inte krävde att man skulle lära sig styra en stor maskin och inte lika mycket matte! Som jag inbillade mig att det skulle vara att ta flygcert!”

Det var något som hade skrämt henne lite som den humanist hon var. Så nu hade hon en ny tanke vilande i bakhuvudet. Att hoppa fallskärm!

När Boel flera år senare, 1993, läste statsvetenskap och ekonomi på Stockholms universitet gick hon med i en studentförening.

”Den hette ’Studenter för Sarajevo’ och var en europeisk organisation där studenter i hela Europa stöttade sina likar i det krigsdrabbade före detta Jugoslavien.”

Med jämna mellanrum fick de inresetillstånd till Sarajevo, som då var en belägrad stad, och Boel åkte dit med en kompis.

”Ungdomarna där hade sagt att de behövde vetenskaplig litteratur. De hade mediciner och mat men

Boel Stier

Namn: Boel Stier
(tidigare Janérus)

Ålder: 48.

Familj: Maken Mik och barnen Joanna 11, och Felix, 6.

Började hoppa år: 1995

Antal hopp: 4200

Gör i frifall: Helst friflygning.

Arbete: Ger ut tränings- och hälsoböcker på egna förlaget Miro förlag. Är

också kommunikationskonsult (copywriter, projektledare för webbplatser och tryckta produkter, coachar yrkespersoner i medierelationer och kring verbala och skriftliga framträdanden).

Intressen utöver hoppning: Nyheter, samhällsfrågor och politik med betoning på internationella relationer. Gillar träning som yoga, styr-

keträning och löpning. Har dansat mycket förr om åren, var t.ex. med i en sambagrupp innan jag började hoppa. Smygtränar house (en variant av streetdance). Stort musikintresse: house, hip-hop, soul, jazz. Tycker om folkmusik från många av världens hörn som Skandinavien, Balkan, Latinamerika och Mellanöstern.

"Friflygarlaget Sirocco med mig till vänster, Sofie Lantto till höger och Fredrik Erlands-son på kamera i mitten. Fotograferat av Gian-Carlo Trimarchi över Pahokee, Florida i juni 2001, där vi var för att delta i Space Games och träna inför säsongen."

svalt som intellektuella människor. Så vi samlade ihop tidskrifter, kurslitteratur och sådant och fyllde våra ryggsäckar."

Där träffade de jämngamla ungdomar i denna märkliga situation och när Boel kom hem igen hade hon en speciell känsla i kroppen.

"Det var någon slags postadrenalin-upplevelse som var väldigt fysisk. Jag

kände att jag behövde tugga taggtråd, göra något som rev i mig! Och då slog det mig, *nu ska jag hoppa fallskärm!*"

Stängt för säsongen

Hon kom fram telefonkatalogen, chansade på att Stockholms Fallskärmsklubb borde finnas, hittade ett nummer och ringde direkt. Men det var i oktober och hon informerades om att de hade stängt för säsongen.

"Men jag listade mig i alla fall och sa åt dem att ringa mig i maj när det var dags."

När de väl ringde hade Boel nästan glömt bort sina planer men slog snabbt ett samtal till sin pappa som lånade henne pengar för kursen och sen var hon igång.

"Jag hade verkligen ingen aning om hur det skulle vara. Jag hade en bild av någon slags grön farkost med en lucka i botten och en grönklädd kille som sa 'Gå!'. Så det var ju spännande bara att gå kursen!"

Boel hade inte heller tänkt att fallskärmshoppningen skulle bli ett stående inslag i livet.

"Men jag gick kursen och blev, som några av oss blir, helt kär. Jag minns att jag hade en filofax med adressregister längst bak och där skrev jag in personer

◀ "1 juni 2004 i Perris Valley tillsammans med Eli Thompson från friflygarlaget Flyboyz. Eli är för mig en av de som stöttat och delat med sig av sin kunskap under åren och som tyvärr inte finns med oss längre. Precis som nära vännen Lukas Knutsson, som dog i en BASE-olycka 2002 och till vars minne vi delar ut The Cold Steel Award varje år."

på H, som i hopp. Först var det bara några enstaka men plötsligt så var H-sidan helt fulltecknad och när jag tittade på den sidan året efter så insåg jag att alla dessa människor måste in i det stora registret på sina namn."

Det var då Boel insåg att fallskärms-hoppningen klivit in i hennes liv på allvar. Till en början var det mycket en ren adrenalinupplevelse men det var också något som var mer bestående.

Från mage till friflygning

Boel började sin hoppkarriär med 300 maghopp men började sedan att snegla mot friflygning.

"Jag tror att det var att jag inte hittade några att hoppa med som gjorde att jag testade friflygning. Jag minns att en av mina AFF-instruktörer dök upp i planet med jämna mellanrum, såg mig i min stora overall och frågade 'Hur går det med dyken Boel?'. Jag försökte ju lära mig flyga headdown..."

Friflygningen blev ett sätt för Boel att fortsätta utvecklas trots att hon hoppade själv, något hon idag är mycket glad för.

Började tävla i freestyle

"Då tänkte jag: 'Jag vill bli bra! Men 28 år... fasen också! I en idrott när man är 28 är det ju kört.' Men den bilden var fel och det är jag så himla glad för idag!"

Boel började leta efter lagkamrater. Först hoppade hon en del med några som inte ville lika mycket och blev lite besviken, men sedan dök Sofie Lantto upp.

"Vi visste att vi ville tävla i tremanna friflygning men vi var inte riktigt där

kunskapsmässigt. Så vi bestämde oss för att köra freestyle eftersom det är en två-mannagren och vi kunde flyga ihop hyfsat tillsammans. Vi tävlade i det 1999 trots att det inte var det vi egentligen ville. Sofie filmade och jag gjorde några moves som jag tyckte både var tråkiga och alldeles för svåra, men det var ändå ett sätt att börja tävla och det var kul!”

En tredje medlem och friflygning

I slutet av säsongen planerade Boel och Sofie inför kommande säsong, år 2000. Det var dags att satsa på friflygning och det innebar att de måste hitta en till person till sitt lag.

Sofie Lantto

Det första jag tänker på om Boel är våra exitar. En nick och vi flyter ut i frifall, allt är mjukt, jag vet precis åt vilket håll hon ska dansa och jag dansar med. Boel är den som jag fortfarande kan kliva av ett flygplan med och veta vad hon tänker.

Vi har ett VHS-band som heter "Boel och Sofies VM-satsning" Där finns våra första hopp tillsammans. Eller finns och finns, vi har i bästa fall fångat en prick i frifall på film. Under vår första tävling ihop hette vi "Titta ingen lägenhet" det var en översättning av märket "Look no flat" och så tyckte vi det passade bra för jag hade ingen lägenhet då. Boel siktar alltid högt, och när dit. Men på vägen så har man fantastiskt kul med henne.

Hon är en av dom få man kan ha en djup politisk diskussion med ena stunden för att i nästa skratta åt att vi var så in i helvete dumma att vi under en roteflygning klev av och trackade i full fart i 45 sekunder mot formationen som klev av det andra planet lite för långt bort. Sedan kan vi fortsätta skratta åt alla utelandningar. Alla tävlingar.

Domare som gav oss dåliga poäng "för man blir ju så yr när ni står på huvudet, vi skulle behöva vända TV:n uppochner för att förstå vad ni gör". Alla kurser. Alla fester. Alla nakenhopp. Alla reservdrag. Alla gånger vi bombat varandra när vi testat något nytt.

Vi skämtade under många år om att när vi får barn så ska vi bli hoppledare. Och så fick vi plötsligt barn. Och blev hoppledare. Vissa dagar tänker jag att våra barn kommer att få svårt att göra galnare saker än vi gjort och jag hoppas att dom inte ens testat hälften.

Men alla dagar så hoppas jag att dom den dagen har en vän som Boel vid sin sida. Som dom kan diskutera högt och lågt med, som räddar dig ur knipan, berättar om dina svagheter men framförallt om dina styrkor och sedan med ett tokskratt tar loss sitt packband från bh:n och packar för att göra ett hopp till. Och ett till. ●

"En kväll satt jag i bastun och så sitter Fredrik där, som jag bara kände till lite-grann, och berättade att han verkligen ville satsa nästa år. Han skulle börja med 100 hopp i USA och sen göra minst 300 hemma i Sverige. Jag sprang ut ur bastun och sa till Sofie 'Nu har jag hittat honom! Det här är rätt kille!'."

Fredrik Erlandsson blev den tredje medlemmen och friflygarlaget Sirocco var komplett.

"Vi var en intressant grupp och fungerade väldigt bra trots att vi var ganska olika. Det gäller ju att vara överens, att kunna lyssna på varandra när man är missnöjd med sig själv, eller med vad de andra vill. För mig som alltid jobbat mycket själv och varit fri så var det närmaste ett äktenskap jag hade kommit till. Det var superutvecklande och kul men stundvis även jobbigt."

Tävlingsdags

Första tävlingarna som Sirocco var med på var år 2000 där de tog brons på Svenska Cupen (friflygning hade inte SM-status ännu).

"Det betyder inte att det var någon fantastisk nivå men vi fick silver och Yo-bro, bröderna Bierhance, som också var våra kompisar fick guld."

De fick ändå komma till VM året efter. Patrik Stomberg, förbundskapten, fångade upp några nyare lag och erbjöd dem möjligheten för att lära sig mer och utvecklas.

"Vi fick bekosta det själva men han hjälpte oss och coachade oss. Vi skämtade sedan om att vi hade KM på VM eftersom Sirocco och Yo-bro slogs om tolfte plats."

Och även om Yo-bro tog guld på SM var det Sirocco som knep den där tolfteplatsen.

Ett fint minne

Boel har många fina minnen. Både från frifall och på marken, men ett som hon ofta återkommer till är när hon, Fredrik och Sofie satt i bilen på väg från Arlanda efter VM 2001.

"Vi hade presterat tolfteplatsen som vi var nöjda med. Vi var i mitten av något kul och hade mycket framför oss. Det var en fantastisk sommarmorgon i början av juli och årets friflygarläger skulle precis börja. Vi satt där i bilen och lyssnade på Manu Chao och nuet var perfekt!"

SM guld 2003

År 2003 blev det en ny lagkonstellation, även den med Fredrik men nu klev Jonas Losell in i bilden. Jonas var från Skåne och hade precis fått barn.

"Hans tjej bodde på ett pensionat nära Gryttjom så han ville gärna göra tio hopp

Privat arkiv

innan klockan fyra och sen gå hem till familjen. Han var superproffsig och gjorde excel-ark som visade hur mycket pengar vi skulle lägga under året. Jag blev rätt chockad och hade kanske inte satsat om jag vetat hur mycket det skulle kosta."

Det var också året då laget, kallat Mistral, tog SM-guld.

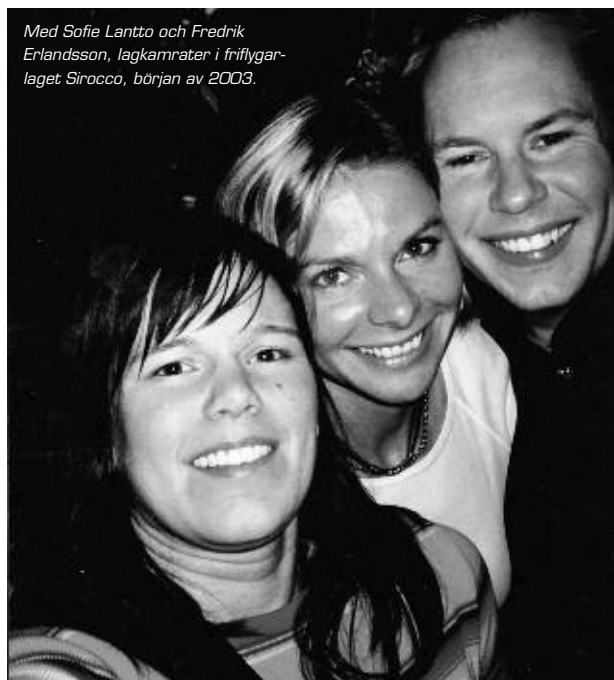
Det blev ett till VM men där blev de besvikna. De hade hoppats på en åttondeplats men hamnade på tolfte igen.

"Framförallt var det ett obligatoriskt hopp som gick åt pipan."

"BASE-hopp från Kjerag sommaren 1999. Jag har gjort 15 BASE-hopp, en erfarenhet jag inte skulle vilja vara utan. Men idag som mamma till två barn känns det ganska fjärran."

forts. på sidan 32 ►

Med Sofie Lantto och Fredrik Erlandsson, lagkamrater i friflygarlaget Sirocco, början av 2003.

Privat arkiv

Världsrekord i headdown i Perris Valley 26 maj 2004, en 42-manna. Fast egentligen en 43-manna eftersom Joanna redan låg i magen sedan tre månader tillbaka. Men det sa inte Boel till någon förrän rekordet satt ... Boel är andra person utifrån i övre högra hörnet.

► forts. från sidan 31

Klar med tävlandet

Efter det året med galet högt tempo var Boel rätt slutkörd. Utöver all träning och de olika tävlingarna och fyra nybörjarkurser samma år var det även regelbundna Friflaj-boogien i Skåne.

”Det var helt vansinnigt kul men det var tredje året och det var stort och mycket jobb. Och jag ville ju vara med Mik också som, mycket lämpligt, kommit in i

mitt liv året före. Han började hoppa på hösten 2002 och vi blev stormkära.”

Boel kände sig helt enkelt färdig med sitt tävlande.

Världsrekord 2004

På våren 2004 var det ett världsrekordförsök i Perris Valley.

”Jag hade Joanna i magen och hon skulle födas i oktober. Jag kände att detta

var min chans att vara med på ett världsrekord innan jag taggade ned lite. Kröna hoppkarriären på något sätt.”

Rekordet gick vägen och de satte en 42-manna.

”Sen när vi satt rekordet så berättade jag för de andra att vi egentligen var 43.”

Tävlingskommittén och SFS

Men trots att Boel tagit beslutet att hon var klar med tävlandet för egen del så brann hon fortfarande för tävling och framförallt friflygning. Hon ville bidra på något sätt och hade siktet inställt på tävlingskommittén.

”På den tiden hette det förbundskapet och det var en person som hade alla frifallsgrenar. Jag kände inte att jag kunde ha FS-hoppning så jag ringde till Lennart Vestbom som var med i TK då och frågade om man inte kunde skapa en roll där jag kunde bli ansvarig för friflygning och möjligen freestyle som ingen hoppade i alla fall.”

Sagt och gjort, Boel satt på den rollen i sex år mellan 2006 och 2012. Hon har inspirerat, coachat och stöttat många under den tiden. Det handlar om så mycket mer än rent flygtekniska delar.

”Att tävla är att sticka ut hakan och klä av sig naken. När man lämnar in tävlingshopp kan man inte klippa bort något. Man spänner bågen och ibland funkar det inte. Ibland är man väldigt lycklig och ibland väldigt ledsen. Och allt måste hanteras i en grupp. Det är oerhört lärorikt men också svårt. Man försö-

forts. på sidan 34 ►

Mik och Boel på Kilimanjaro topp i februari 2004. Mik friade på toppen och nio månader senare kom dottern Joanna.

MORE IS LESS

MAKE YOUR RIG INVESTMENT LAST LONGER

Looking for the safest downsizing option, while saving money? With the Pulse, you can fit larger canopy sizes into your first container, making that investment more valuable and giving a longer life to your rig as you progress.

The smaller pack volume of the Pulse allows you to safely put larger canopies into that first container, with the ability to downsize to a smaller full zero porosity canopy when ready.

Everyone wants an easier pack job. You don't have to fight this canopy to get it into the bag. A great choice for beginners, as it helps you develop good packing habits without the hassle.

PULSE
BY PERFORMANCE DESIGNS

The Pulse and the Optimum reserve make for the perfect combination. Since both use our proprietary low bulk fabric, combining them gives you the ultimate in flexibility and safety.

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM

PROJECT ORANGE 10.16.13 PROJECT ORANGE
CANOPY PILOTING • ACCURACY • CREW AT SKYDIVE CITY, FL
VISIT PERFORMANCEDESIGNS.COM/PROJECTORANGE.ASP

Hela familjen efter inhopps i Söderfors i början av juli i år. En tradition under No Gravity-lägret.

► forts. från sidan 32

ker vara överens och lyssna på varandra trots att man ibland vill olika. I bästa fall är det otroligt utvecklande och svtersar människor samman för livet.”

Parallellt med tävlandet var Boel även redaktör för Svensk Fallskärmsport. Det låg nära till hands eftersom hon arbetade som journalist.

”Det började med en artikel 1996 om en film om Elsa Andersson som var den första kvinnliga fallskärmschopparen. Efter det blev det flera artiklar och sen blev jag in som redaktör 1998. Sen har jag varit det lite av och till.”

AFF och kurser i kalottflygning

Efter tävlingsåren siktade Boel på att bli AFF-instruktör.

”Det var en utmaning! Jag ville se om jag klarade den typen av flygning. Vilket jag också gjorde men jag insåg snabbt

Ett minnesvärt hopp

”Jag kommer aldrig glömma första tävlingshoppet, det var SM i Karlsborg, vi flög ut över vattnet innan vi kom in på final och när det blev grön lampa så tittade Sofie, som var mer erfaren än jag, ut och sa ’här går jag inte av, vi är ju över vattnet!’. Det hade jag nog gladeligen gjort med mina tävlingsnerv! Sen när vi väl ställer oss i dörren så kändes något fel. Allt var snett. Det visade sig att det var motorbortfall på ena motorn så vi hade flugit ganska snett.”

mina begränsningar och hamnade vid ett vägskal. Antingen var jag tvungen att lägga mycket tid på det och bli riktigt bra eller så skulle jag sluta.”

Hon valde att sluta och fokusera på friflygning och kalottflygning istället.

Boel var till en början inte speciellt bra på att landa sin fallskärm. Men hon var intresserad av kalottflygning och lärde sig mer.

”Jag kände att anledningen till att jag kunde få rätt kunskaper och utvecklas var för att jag kände rätt personer och så ska det ju inte vara! Den kunskapen måste ut till alla. Det var lite galet att vi var så bra på att utbilda i frifall men att det inte fanns något utbildningsmaterial för hur vi ska flyga våra skärmar.”

Boels tankar ledde till boken Flyga fallskärm med tillhörande kurser.

”Jag var redaktör för den. Jag kan skriva och jag var redaktör så jag samlade folk som var bra på kalottflygning och lät dem skriva så redigerade jag och stod för helheten.”

Boel var också själv kalottinstruktör i några år.

”Lite motvilligt, men nu finns det andra som är mycket bättre på det så jag har inte hållit kurs på ett tag.”

Att skicka vidare

Det är något återkommande med Boels olika projekt.

”Jag ser bollar som jag är med om att rulla igång. Efter ett tag behöver jag inte vara med och peta på dem längre för det finns andra som driver dem vidare.”

Det är viktigt att kunna göra det utan bitterhet. När Boel i början av sin karriär pratade med äldre hoppare mötte hon mycket bitterhet. Till exempel maghoppare som klankade ned på friflygningen eller klagomål på att instruktörsbehörigheter gavs ut för tidigt.

”Det jag såg i det var en slags sorg och en ovilja att släppa en gammal roll som skygod. I hoppning blir man snabbt bortglömd och man måste göra det för sig själv och för en inre belöning. Är man kvar i sporten länge så kan man inte hålla på lika mycket hela tiden, man måste vara beredd på att bli omsprungnen och då med glädje ge stafettpippen vidare.”

Kärnan i hoppningen

Boel har vid flera olika tillfällen upptäckt att olika mentala bilder hon haft kring hoppningen visat sig vara fel, på ett tur-samt sätt. Det har varit mycket utvecklande, dels att inse att hon också kan men även att förmedla den känslan och inspirera andra. Det har hon genomgående jobbat för på alla platser hon varit på. Oavsett om det var när hon var med i tävlingskommittén, satt i förbundsstyrelsen, var

Joakim Wetterfors

Min första kontakt med henne var efter att ha fått rådet ”Gå till Boel” när jag undrade om sittflygning. Sagt och gjort, jag kommer fram till en tjej i bikini och coola shades som sitter och solar... jag tänkte att den här genomgången kommer jag inte att glömma och så blev det. Fick en grymt bra och informativ genomgång i sittflygningens finesser.

Mitt första intryck den gången – en snygg och cool tjej med bra instruktörsegenskaper – stämde, men har fördjupats numera och jag ser en klok, genomtänkt och resonerande doer som utan minsta tvekan drivit vår sport framåt.

På det mänskliga planet är Boel en oerhört varm människa och genuin humanist, den sida som jag tycker allra bäst om och hyser väldig respekt för.

I vårt lag Zero freefly hade vi ett stort stöd i Boels resonemang och fingervisningar om hur vi skulle utveckla och driva vår träning. Hon gjorde detta med en sällsynt fitness och balans.

Jag är väldigt tacksam att ha fått nöjet att lära känna Boel genom åren och att kunna kalla henne min vän. ●

redaktör för boken Flyga fallskärm eller coachat och inspirerat friflygare.

”Hoppningen är möjligheternas sport. Det tar alltid en liten stund att ta de där mentala kliven. Att det inte spelade någon roll att det bara var killar som swoopade, jag kunde också. Det har hela tiden varit förekomsten av människor runt mig som trott på mig och gett mig kunskapen jag behövde. Det är hoppningen för mig! Både att få det, att bli sedd av andra. Samt att ge det vidare själv. Förutom att vara i frifall och uppleva elementet är det det som är hjärtat i hoppningen för mig.” ■

Boel hos fotografen i Göteborg vid två års ålder.

KONTAKTA

SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kommunikation: Henna Canevin,
e-post: henna@sff.se
Ledamot: Christer Dahl,
e-post: dahl.christer@gmail.com
Suppleant: Bengt Lysell,
e-post: bengtlysell@gmail.com
Suppleant/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com

Valberedningen

Robbin Havasi, (sammanställande),
e-post: robbinhavasi@gmail.com
Magnus Våge,
e-post: magnus.vage@enfo.se
Jens Grahn, e-post: jens_grahn@hotmail.com
Posten som suppleant i valberedningen är för tillfället vakant.

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta före ordföranden Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikationsansvarig samt kontaktperson för kommunikationskommittén: Henna Canevin, e-post: henna@sff.se
Förbundsjurist, allmänrättsliga frågor, avtal, försäkringar, tävling: Håkan Dahlquist, e-post: hakan@sff.se
Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Materielkommittén: Henrik Grentzelius,
e-post: henrik.grentzelius@comhem.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén: Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftfråmsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Gunilla Sigurd,
ledamot

Henna Canevin,
ledamot

Christer Dahl,
ledamot

Bengt Lysell,
suppleant

Daniel Ingered,
suppleant

Petter
Alfsson-Thoor

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på

www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Cirka femtio deltagare prydde flygsport- och fallskärmsförbundets flak på årets Pridefestival i Stockholm.
Foto: Chauffören Christer.